

Vuoku 40-vuotisjuhla 22.4.2012

Historiikin muistelmia neljältä vuosikymmeneltä/ Viljo Pulkkinen

70-luvulla seuran toiminta haki muotojaan uudella lähialueella. Järjestettiin maastajuoksu- ja hiihtokilpailuja, suunnistusharrastusta yritettiin saada käyntiin, mutta parissa vuodessa se kuitenkin lopahti mielenkiinnon puutteeseen. Varoja hankittiin paperinkeräyksellä n. 5-6 kertaa vuodessa ja talous oli kädestä suuhun elämistä.

80-luvulla hyväksyttiin seuran yleisessä kokouksessa periaate: jokainen jaosto hankkii (vähintään) omat kulunsa ja tästä alkoi talous kohentua.

Lasten ja nuorten SVUL-suurtapahtumaan Tampereelle oli runsaasti halukkaita lähtemään. Ryhmän ohjaaja Liisa Vuotilainen esitti joulukuusien hankintaa ja myyntiä. Tuomo Rissanen lämpeni ajatukselle ja tuli jopa itse kuusien kaatoon Simpan alueelle, joka silloin oli Rissasten metsää. Tästä alkoi kyläläisten ja muiden halukkaiden ”kuusittaminen”, joka jatkuu edelleen.

Seuralle hankittiin moottorikelkka ja latuhöylä lyhytaikaisen lainan turvin. ”Latukurjuus” loppui ja päästiin hiihtämään ”kunnon” latuja. 1985 aloitettiin Vuorelan soudut, jotka jatkuivat yhtäjaksoisesti 11 kesänä.

Vuotta myöhemmin (1986) tuli Vuorelan kylätoimikunta mukaan puheenjohtajansa Antero Heinämäen esityksestä: syntyi ELOKEIKAUS, johon liittyi Vuorelan Vieron valinta. Elokeikauksien järjestämisen päävastuu kaikkina näinä vuosina oli Vuokulla.

80-luvun puolivälissä alkoi joulukuusien viljely sähkölinjojen alla Mauno Rädyn esityksen ja esimerkin innoittamana. Neuvoteltiin raivaussopimukset sähköyhtiöiden kanssa. Teuvo Laitisen aloitteesta alkoi joulukuusien muotoleikkaus 80–90 lukujen taitteessa, jolloin alkoi aikakausi ”kuusilla parempiin päiviin”.

80–90 luvun vaihteessa latujen teko louhikkoiseen Hankimäen maastoon talvi talven perästä oli rankkaa puuhaa, joten heräsi ajatus ”sileämmistä” latupohjista.

Katseet suuntautuivat Paasisaloon, varsinkin kun Paasisalon vakituiset- ja kesäasukkaat olivat saaneet sitkeitten neuvottelujen ja kahden kyläkokouksen jälkeen kunnalta luvan sillan rakentamiseen.

Meillä Vuokulaisilla oli merkittävä osuus myötävaikuttajana sillan saamiseksi.

Tieyhteyden tultua kunta aloitti reitin pohjustustyöt maanomistajien kanssa jo ennakkoon sovituilla reiteillä. Yhden väli vuoden jälkeen ”löydettiin” täytemaiden otto paikka kunnan maalta, Paasisaaresta reitin lähituntumasta.

Kunta antoi luvan tasoittemaiden ottoon ja tasoitti loput pohjat konevoimin.

Vuoku metsitti maanotto paikan lupaehtojen mukaisesti talkootyönä.

Alkoi valaistusprojekti; Vuoku osti pylväät käytettyinä, kaapelit ja valaisimet saatiin purkukohteesta Etelä-suomesta. Vuorelalaiset sähköinsinöörit Veli Ahtiainen ja Kari Väänänen tarkistivat ja korjasivat valaisimet. Pylväiden pystytys ja kaapeleiden veto tapahtui Vuokulaisten toimesta ripeästi huumorin säestämänä.

Kunnan avustuksella voitiin maksaa Kolmen Sähkö Oy:n asentajan palkka.

Valot syttyivät reitille syksyllä 1992. Valojuhlan puheeni lopussa lausuin toivomuksen kunnan suuntaan, ettei valojen sammuttamisesta tulisi kunnalle säästökohdetta, vaan reitti olisi valaistu pimeinä aikoina kyläläisten tarpeisiin. Hyvin näyttää toive toistaiseksi menneen perille. Kiitos!

Vuoku/ Vuokulaiset ovat olleet monissa kylää koskevissa asioissa oheistoimijoina. Siilinjärven seurakunnan kanssa yhteistyö alkoi joulurauhan julistuksella Paasisaareissa 18.12.1995.

Vuokun talkoolaiset ovat olleet mukana merkittävästi seurakunnan rakennusprojekteissa, kuten Tomperin rakennukset monessa vaiheessa, Ruokoniemen grillikatos ja kappeli.

On tehty syysretkiä aika monena syksynä 90-luvulla Seppo Laitasen johdolla. Hiihtoretki Vuorela - Ruokoniemi - Vuorela ja yösoutuja keskikesällä Ruokoniemeen ja Kallavedelle.

Vuokun toiminta on näinä 40 vuotena lähtenyt kyläläisten tarpeista.

Talkooporukka, miehet ja naiset ovat innolla lähteneet mukaan. Talkootyö ja hyvä yhteishenki sekä tekemisen meininki on ollut perusta, jolle seurakunnan toiminta ja talous on rakentunut. Siitä on hyvä jatkaa...